

Beilebning, at kunne med Held bidrage til at fremme frivillige Overeenkomst, og saa uden Afsløningsmændenes Medvirkning. Kun dette vil jeg endnu tilføie, at der neppé vil findes noget stort Antal Mænd, der kunne antages at besidde de Egenstaber, som man ønsker forenede hos dem, hvem det vigtige Hverv skulde overdrages at fungere som Formænd i de omhandlede Afsløningscommissioner. Men, forholder det sig saaledes, forekommer det mig, at man maa være desto varommere med yderligere at begrænse Antallet af de Mænd, mellem hvilke Valget kan træffes; men det gjør man, naar man tillige fordrer, at Formanden nødvendigvis skal være en Lovkyndig; thi Intet er visere, end at man derved udelukker Mænd, som netop kunne være fortrinligt skikede dertil. Jeg har dvælet noget ved dette Punkt, skjøndt det nærmest vedkommer Lovforslagets § 2, men jeg har maattet det, fordi det staaer i nøieste Forbindelse med det her omhandlede Spørgsmaal. Hvis altsaa det erede Thing erkjender, at man ikke bør gjøre det til en ufravigelig Betingelse, at Formændene i Afsløningscommissionerne skulle være Lovkyndige, saa mener jeg, at der allerede heri ligger en afgjørende Grund til at forkaste det af Udvalgets Majoritet til § 7 stillede Endringsforslag.

Chr. Larsen: Skjøndt den erede Indenrigsminister for Diebliffet har forladt Sagen (Flere Stemmer: Han er her! Nei!). Ja, om Forlæelse, saa skal jeg ndtale min Beklæggelse over, at det virkelig har været med en ubehagelig og dybt såaret Følelse, at jeg har hørt, at denne Sag skal være skudt saa langt ud, at vi ikke skulde have Tid til at behandle den tilbørligt, fordi Sagen hastede saaledes, at vi strax maatte blive færdige med den, uden at det er os tilladt at røre ved eller ændre denne Lov, enten det behøvedes eller ikke. Nu har vistnok Regjeringen forelagt endel Lovudkast af meget mindre Betydning end denne Lov, f. Ex. Loven om Gangstier, Loven om Løds-tyvang o. s. v., som vistnok havde taalt at ligge til en anden Gang, og denne Lov er skudt ud til det yderste Tidspunkt af vore Forhandlinger, og nu skal det haste med den, saa at den ikke skal bringes tilende. Monrad: Den erede Taler maa huske, at den har været

i Landstinget). Ja, jeg veed, den er kommen fra Landstinget, men den kunde være forelagt dette noget før, og da havde vi havt Tid til at behandle den paa en tilbørlig Maade og med den Omhu, den kræver, som vi nu, efter den høitærede Ministers Uttringer ei skal have Tid til. — Hvad Spørgsmaalet angaaer om Afsløningscommissionerne skulde have Ret til at paaskjende de retlige Spørgsmaal, som kunde opstaae om Hovetiets Afsløning, det veed jeg just ikke, og om det, saaledes som Commissionen er sammensat, skulde være godt i det Hele; det skal jeg lade være usagt; thi Commissionen, saaledes som den er sammensat efter Lovudkastet, finder jeg at være mere i Gudsæiternes Faveur, end i deres, der præstere Hovetiet, saa det er ikke godt at vide, til hvis Fordeel Sagen vil falde ud. Men for det første troer jeg rigtignok, at hvis disse Retsspørgsmaal skulle afgjøres ved Domstolene, hvoraf der vilde blive mange (Monrad: Nei vist ikke.) — jo, det er noget, som den især kan sige, der forstaaer og veed, hvad Hovetier, og er practisk indviet i de mange Ulemper, som ligge deri, saa naar man vilde føre dem ud, mine Herrer! paa Hovetiets labyrinthiske Stueplads og vise dem ind i de Forviklinger, Hovetiet er indhyllt i, og de mange forskellige Maader, hvorpaa Hovetiet præsteres, saa vil man see, at det er et Bilde, som kan være vanskeligt at paaskjende, saa at jeg rigtignok troer, at skulde Commissionen ei paaskjende saadanne vanskelige Spørgsmaal i slige Tilfælde, men skulle de afgjøres ved Domstolene, da vilde det tage lang Tid med Hovetiets Afsløning, ja, jeg kunde næsten sige, det vilde være en Evighed, inden Hovetiet kunde blive afløst. Jeg troer, at naar Formanden er udnævnt af Regjeringen, og Regjeringen vistnok ved sin egen Udnævneelse maa have Tillid til den Mand, den selv har udnævnt — og han altsaa maa som Formand staae høit over begge Parter, saa kan han umulig være partisk, og da han, eftersom Regjeringen jo vil vælge de retfindigste Mænd, som den har Tillid til i det Sag, i denne Egenstaber, og det er en lovkyndig Mand, som Regjeringen ei vil have Vanskelighed ved at finde, saa troer jeg rigtignok, for at undgaae